

Ακρόπολις

Κοδάκ

Ο εύζωνος

(στήλη: Η κωμωδία της ημέρας)

εφ. *Ακρόπολις*, Αθήνα

25 Αυγούστου 1898

Ἡ ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΕΥΖΩΝΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Κ: κύριος ἠτῶν 55.

Μ: κυρία ἠτῶν (3)

Ε: εὐζωνος.

Α: ἀστυνόμος.

Εἶναι ἑνδεκάτη ὥρα τῆς νυκτός. Ἡ εὐλίνη ἀργυρώνει τὰ νερὰ τοῦ Φαληρέως κόλπου καὶ φρίττουσα ἢ θαλάσσα εἰς τὰς θωπέας τῆς ἑσπερινῆς αὔρας στενάζει ὡς ἱρῶτα ζωντοχίτρα. Ἡ μεταξὺ Νέου καὶ Παλαιοῦ Φαλήρου ὁδὸς διανοίγεται λευκῇ ὡς ἀκαιομεγέθους λευρὸς χαλκός...)

ΣΚΗΝΗ Α΄.

*Ο κύριος (ἀισχυρῶν θουραεὶ). Ἄχ! ἀπέκνευσα δλίγον... Ἦτι μαγεῖται ἀπόφα.

*Η κυρία (στειριζομένη ἐπὶ τοῦ βροχλοσός του). Ἄμ κἀμένε καὶ σὺ κλεισμένος ἄμα ναύατα σ' ἀεῖται τὸ γραφεῖο θὰ πάθης... Να παρπιτῆθῃ.

*Ο κύριος (μεθίων): Νὰ παρπιτῆθῃς εἶνε ἕνας λόγος.

*Η κυρία (ἀπεικνύουσα). Ναὶ μὰ τὴν ὕψιαν σου δὲν ντῆ βρίζεις εὐαλοῦ... Βλέπεις, δεῖ νῆν σ' ἀρίουν νὰ κάμης εὖτε λοιτρά...)

*Ο κύριος (ἀπορῶγων ν' ἀπαντήσῃ!). ὦ! Τί βραδεία... Τί βραδεία... Ἔτσι μοῦ ἔρχεται νὰ σὲ παρακαλίω νὰ πῆμα περὶ ἕως εἰς τὰς Ἀθήνας...

*Η κυρία (ἰμφοδος): Μεῖ! ἀβῶνατον... φοβοῦμαι!... τέτοια ὥρα...

*Ο κύριος (ἀυτηρῶς). Φοβεῖσαι; Ἄλλ' ἡ δημοσία ἀπράλεια νῆρα ἔχει φθάσει εἰς σημεῖον θαυμάσιον... Παντοῦ φροιά... Να κότταξῃ ἀεὶ κάτω... Βλέπεις αὐτὸς περὶ ἔρχεται εἶνε εὐζωνος... Ἐπειτα μαζί μου τοῖος θὰ τολμήσῃ... (στρίβει ἀυταρέσκως τὴν μίστικα).

*Η κυρία (ἰνθουσα): Ὅπως θέλεις?...)

ΣΚΗΝΗ Β΄.

(Οἱ ἀνωτέρω καὶ εἰς εὐζωνος)

(Ὁ εὐζωνος πλησιάζει. Παρατρεφὶ προσεκτικῶς τὸ ζεῦχος. Ἐπειτα ἵσταται καὶ τὸ ἡκλουθεῖ).

*Ο κύριος. Βλέπεις λοιπόν... Μῆς ἀκαλουθεῖ δὲ νὰ μῆς φαλιάνῃ.

*Η κυρία. Ἀὐς νὰ σ' ἐγνωρίσει;...

*Ο κύριος. Ἀμυθάλλεις!...

*Ο εὐζωνος (τρέχων). Πατριώτῃ Ε! πατριώτῃ!...

*Ο κύριος (στρεφόμενος). Ἐλα εἰς στρατιώτῃ!

*Ο εὐζωνος. Χουρὶ νὰ μ' πῆς ἔρχουμι...)

*Η κυρία (ἐντρομος). Καλὴ αὐτὸς εἶνε μεθιστατοσῃ...)

*Ο εὐζωνος. Πρὸ τοῦ πῆς σὺρὲ αὐτὸ τὸ θ' ἄλας;

*Ο κύριος (θολῶς). Ἀθῶθῆσεται...)

*Ο εὐζωνος (ἱεροακίων). Πῆσος σὺρὲ σὺ λῆσου!

*Η κυρία (ἐξῆλλος). Βοήθεια, βοήθεια...)

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

(Ἀνοῖεται τροχαστὰς ἀμάξης. Ἡ ἄμαξα πλησιάζει μετ' ἄλῆγον καὶ ἵσταται εἰς τὸ ἀκονισμὸν τῆς κρηγῶν τῆς κυρίας.)

*Ο κύριος (πρὸς τὸν εὐζωνον). Πρέκει νὰ μῆνς σὺρὲ εἶμαι ἀχρεῖς...)

*Ο εὐζωνος (τὸν συλλαμβάνει ἀπὸ τοῦ ἐνθῶματος) Ἀκλούθη με στοῦ τμημα!...

(Κατέρχεται τρεῖς ἀμάξεις εἰς ἀβῶμαστικῃς.)

*Ο κύριος (ἀποκινδυνεύων πρὸς τὸν νεοκλήσει) Ἄ! σὺς εἶθε κ. ἀστυνόμῃ...)

*Ο ἀστυνόμος (χαιριτῶν μετὰ σὺδῃμα). Διτῆξαι κ. Ἰππεργέ!...

*Ο εὐζωνος. Ἰππεργέ!... Κύρ-ἀστυνόμῃ θὲ γελῶσθηκα... αὐτὸς ἦτον ἀλλοκπερατῆτα μὲ δαῦτο τὸ θ' ἄλας!